

Een mahoniehouten monstrans gemaakt door de Amerikaanse kunstenaar Gerry Simbosi. Zij werd geïnspireerd bij een bezoek aan het Joegoslavische plaatsje Medjugorje waar de Maagd van Maria zou zijn verschenen. Het eerste exemplaar werd geschonken aan de paus. Een kopie ging naar bisschop mgr. Wim Ellis. Een andere kopie van de monstrans staat nu in de katholieke kerk van Playa op Bonaire.

Gouden monstransen die worden gebruikt bij pontificale missen en bij processies.

Een antiek doopvont van de kerk van Janwe.

Bisschoppen en heiligen

De geschiedenis van het Bisdom Willemstad begon met de missie op Curaçao. De eerste Spaanse paters uit Coro, Venezuela predikten, doopten en gaven de laatste rites bij het overlijden. De bekendste Nederlandse missionaris was pater Martinus van Nieuwint.

DOOR NORBERT HENDRIKSE

Martinus Nieuwint werd op 17 mei 1796 geboren in Amsterdam, Nederland. Hij werd gedoopt in de kerk 'De Star'. Zijn grootouders waren ook zijn peetouders. Nieuwint deed zijn Eerste Heilige Communie in de kerk 'Het Vrededuyfje'. Hij studeerde theologie en filosofie en werd in het jaar 1819 pastoor. Na zijn wijding ging hij werken bij de Franse kerk in Amsterdam. In het jaar 1824 verzocht koning Willem I pastoor Nieuwint om voor een periode van vijf jaar op Curaçao te gaan werken. Op 6 juli 1824 vertrok hij uit Nederland aan boord van het schip 'de Zeeameeuw' en na een reis die 52 dagen duurde kwam hij op 27 augustus 1824 op Curaçao aan.

Wij kunnen pastoor Nieuwint beschouwen als de pionier van het katholieke leven en onderwijs van de landkinderen. Hij werd in Rome benoemd tot Apostolisch Prefect, wat betekent het hoofd van een missiegebied.

Hij streed onvermoed voor het welzijn van ons volk, voor de opvoeding en vrijheid van het volk (slaven), voor katholiek onderwijs, voor de bouw van kerken en scholen en nog veel meer. Zijn leuze was: „Ik weiger geen enkel werk“ en dat staat bij zijn standbeeld bij de St. Anna-kerk aan de Breedestraat.

In het begin werkte pater Nieuwint in de wijk Otrobanda. Hij ontving ongedoopte vrijgemaakte slaven bij hem thuis, gaf catechisatie en begon te dopen in zijn parochie, de kerk St. Anna. In 1860 overleed hij, na een hevige strijd te hebben gevoerd om de slechte situatie van de slaven en armen te verbeteren.

Helaas heeft mgr. Nieuwint de emancipatie van de slaven in 1863 niet meegemaakt. Zijn opvolger, Mgr. Petrus van Ewijk

O.P. heeft in 1863 het decreet ondertekend voor de vrijlating van de slaven. Hij bouwde de eerste stenen kerk op Barber, die verving de houten kerk van mgr. Nieuwint.

De tentoonstelling van het Bisdom Willemstad, die te zien is in het World Trade Center (WTC), wordt gepresenteerd met kostbare schatten van de katholieke kerk. Diverse vitrines zijn gevuld met zeldzame attributen. Bij de panelen zijn grote foto's waarop de bisschoppen, fraters en zusters en diverse kerken te zien zijn. Er is een compleet ingericht altaar en ook de kleidij van de bisschoppen en priesters, zoals kazuïels en mijders is te zien. Er is een vitrine gevuld met relikwieën die zijn bewaard en die bijna nooit getoond werden aan het publiek.

Binnen het rooms-katholiek cismie worden met relikwieën de overblijfselen bedoeld van het lichaam van heiligen, van door hen achtergelaten voorwerpen of van voorwerpen die met hun lichaam in contact zijn geweest. Relikwieën worden, op volgorde

van belang, in drie categorieën ingedeeld. De eerste graad is voor een lichaamsdeel van een heilige. De tweede graad geldt voor een kledingstuk van een heilige terwijl de derde graad is bedoeld voor een voorwerp dat met een heilige in contact is geweest.

Het vereren van relikwieën is terug te voeren op de vroeg-christelijke gewoonte om de iurgie te vieren boven het graf van martelaren. Toen in later tijden op dergelijke graven kerken verrees, ontstond de gewoonte om relikwieën in of onder het altaar te plaatsen. Onder het altaar dient zich daarom nog altijd een relikwie van een martelaar te bevinden. Maar er werden ook relikwieën rondgedragen in een kruis bij een processie. Processies worden op Curaçao nauwkeurig gehouden en zelden bij de 'Portugese kerk' Fatima op Sifisant.

In officiële brieven van de bisschoppen staan de gegevens over de resten van de heiligen in het Latijns, *ex ossibus*, uit beenderen, *ex corpore* - uit het li-

chaam, *ex praeordis*, uit de maag of ingewanden, *ex cineribus*, uit as, *ex tela imbuta sanguine*, uit stuk stof met bloed, *ex tela imbuta cineribus*, uit stof met as en tenslotte *ex Lignum Crucis D.N.J.C.*, uit het houten kruis van Jezus Christus.

De brieven zijn van Mgr. Celsus Hendricus Jacobus Reijnen O.P., Mgr. Ambrosius Jansen Johannes van Baars O.P. (1854-1910), Apostolisch Vicaris (1857-1910); van Mgr. Michael Vuytsteke O.P. (1860-1930), Apostolisch Vicaris (1910-1930); Mgr. Petrus Canisius van Lierde (1907-1995), Vicaris General, Vaticaan (1951 tot 1991) en van Mgr. Petrus-Lambertus Goossens (Perk, Vlaams-Brabant, 18 juli 1827 - Mechelen, 25 januari 1906), een Belgisch aartsbisschop en kardinaal die behoren bij de relikwieën.

Een vrouw deed in 1354 een smalende uitspraak die veel mensen van nu beken in de oren zou moeten klinken: „Tegenwoordig zijn er toch geen heiligen meer?“

In de Middeleeuwen waren de

christenen dus al sceptisch over de heiligen die zalig werden verklaard door de paus in het Vaticaan. Maar tot in de twintigste eeuw werden relikwieën vereerd in de katholieke kerken.

Populaire heiligen op Curaçao waren de heilige St. Antonius, vooral bij de 'oude vrijsters'. Zij zetten kaarsjes om te bidden voor een goede afloop, in de hoop te kunnen trouwen met een niet-blanke toe te laten tot hun orde en lieten Martinus in 1594 uiteindelijk als broeder intreden. Martinus de Porres zette zich bijzonder in voor de armen. Hij stichtte met steun van zijn zus een weeshuis en een kinderziekenhuis. Hij leidde verder een sober leven. In de kunst wordt hij vaak afgebeeld met een bezem: geen werk was

hem te min, ieder werk kon tot heiliging leiden. Martinus was bevriend met Rosa van Lima, die de eerste vrouwelijke heilige van Zuid-Amerika zou worden. Martinus' zaligerklaring door Gregorius XVI vond plaats in 1837. Paus Johannes XXIII verklaarde hem in 1962 heilig. Hij is de beschermheilige van vpleggkundigen en patroon van de sociale gerechtigheid. Zijn feestdag is vastgesteld op 3 november. In de kerk van Santa Famia in Otrobanda is er een beeld van hem.

De zusters van Breda van het St. Elisabeth Hospital (voorheen St. Elisabeth Gasthuis) verdienen vooral de heilige St. Elisabeth.

St. Elisabeth van Thuringe was de dochter van de Hongaarse koning Andreas II. Zij werd geboren in 1207 en kwam op vierjarige leeftijd aan het Hof aan haar toekomstige echtgenoot Lodewijk, landgraaf van Thüringen, met wie zij trouwde toen ze veertien jaar was. Ze had een gelukkig huwelijk en kreeg drie kinderen. In het jaar 1226, toen er een hongernood heerste, was Elisabeth zeer actief in het ziekenhuis aan de Wartburg. Zij wakte de woede op van de Thuringse adel omdat zij niet zich gedroeg volgens haar stand. Met iede ogen moest men toezien hoe Elisabeth al haar bezittingen had besteed aan de armen en zieken.

Elisabeth werd de patrones van de zieken en van de bakkers. Het beeld bij het hospital op Curaçao toont haar met drie broden in de hand. Het verhaal gaat dat toen ze eens op weg was om

de armen en zieken te helpen en werd onderzocht of zij geld of brood bij zich had, bleek dat de broden en het geld waren veranderd in rode rozen.

De 'Iglesia katoliko, un presensia, mishonero: Fe, Historia i Kultura' wordt gehouden in het World Trade Center tot 29 juni 2009 vanaf 9 uur 's morgens tot 9 uur 's avonds.

Een nagemaakt altaar met een fraai beschilderde achtergrond.

FOTO'S SOLANGE HENDRIKSE

Museum van het Bisdom

De bisschop van het Bisdom Willemstad, Monseigneur Luis Secco is erg enthousiast over de tentoonstelling van de katholieke kerk in het World Trade Center. Hij heeft zelf het initiatief genomen om de expositie te organiseren. Er werd daarvoor een commissie benoemd onder leiding van George Lichtveld, die er maandenlang hard aan gewerkt heeft om een succesvolle tentoonstelling van te maken. Mgr. Secco zou er graag een permanente expositie van maken in de katholieke kerk. De bisschop denkt daarbij aan een grote geschikte zaal bij de kathedraal op Pietermaai. Het probleem is dat de kosten voor onderhoud, airco's, bewaking etcetera vrij hoog zijn. Een mogelijk alternatief is ook in Otrobanda, bijvoorbeeld in de voormalige kapel van de zusters aan het Brionplein. Die wordt nu beheerd door de Martinus University. Sinds de brand op 30 mei

Bisschop Luis Secco is als initiatiefnemer van de expositie zo enthousiast dat hij een museum wil.

1969 is er geen officieel 'Huis van de Bisschop'. Voorheen stond dat op het Brionplein, tussen het St. Martinus Gesticht en het Hotel Americano. Daar werd bij elke jaarwisseling de zegen gegeven vanaf het balkon van het Huis van de Bisschop.

Een vitrine gevuld met relikwieën en de bijbehorende teksten.

Boekjes van de eerste Apostolisch vicaris mgr. M. Nieuwint, met onder andere het eerste catechismus, dat gebruikt werd om de slaven te onderwijzen in het katholiek geloof.